

[Carl Petersen.]

Dermed skal jeg forlade det ærede medlem hr. Hans Pinstrup, idet jeg endnu en gang gør opmærksom på, at den højtærede minister ramte dør, hvor jeg syntes det var rigtigt at ramme i denne situation.

Må jeg gøre et par bemærkninger til det ærede medlem hr. Oluf Pedersen, der fremsatte den teori, kan man sige, at der kunne komme den situation, at priserne på verdensmarkedet blev lavere end de priser, der er fastsat i kornloven, hvorved man kunne komme til at give højere priser end nødvendigt og belaste statskassen med unødvendigt store beløb. Der står i de ændringsforslag, som er til behandling, at den 25. juli skal spørgsmålet tages op, og hvis dette fald på verdensmarkedet skulle være kommet inden, og man af hensyn hertil og til vor valutastilling iøvrigt ville mene det klogt ikke at sætte loven i kraft, kan man jo tage stilling dertil til den tid.

Det ærede medlem mente dernæst, at man også kunne tænke sig, at dette prisfald indtrådte midt i afleveringsperioden. Jeg vil ikke benægte, at sådan noget kunne ske — man har før set det —, men jeg tror, det er meget, meget teoretisk betonet. Hvis noget sådant skulle ske, vil det sandsynligvis ikke ske i tidsrummet fra den 25. juli til den første tirsdag i oktober, og da rigsdagen træder sammen igen den første tirsdag i oktober, vil der altid være mulighed for på parlamentarisk vis at ophæve denne bestemmelse. Jeg synes, at sådanne betragtninger kun kan være teori under den nuværende situation.

Tesdorpf: Jeg vil gerne begynde med at takke den højtærede landbrugsminister for svaret på mit spørgsmål om terminsbetalingerne.

Jeg har kun en bemærkning til det ærede medlem hr. Hans Pinstrup, der ligesom det ærede medlem hr. Oluf Pedersen har været uenig med os andre i udvalget. Der er en ting, jeg ikke forstår i den mindretalsbetænkning, som det ærede medlem hr. Hans Pinstrup er kommet med, og som jeg gerne vil spørge om. Det ærede medlem skriver, at han synes, det er urimeligt på nuværende tidspunkt uden at kende høstens størrelse at fastsætte bestemmelser for tvangsudskrivning. For mig at se må det være sådan, at der må ske et af to: enten får vi en god høst, og så kan jeg ikke se, at landbruget får noget at beklage sig over med hensyn til denne kornordning, for så bliver afleveringen ikke besværlig, eller også får vi en dårlig høst, og så får vi ganske overordentlig hårdt brug for

kornudskrivningen også i den størrelse, der her er tale om, fordi der så bliver flere tilfælde af forbehold og antagelig i det hele taget større vanskeligheder, måske også på grund af dårlig høst omkring os og vanskeligheder ved import. Jeg kan ikke se rettere end, at det må være rigtigt, at man på nuværende tidspunkt gennemfører en kornordning; man kan ikke vente, til man kender høstens størrelse.

Det ærede medlem taler hele tiden om, at der kun burde udskrives brødkorn. Jeg vil gerne stille et spørgsmål til det ærede medlem hr. Hans Pinstrup. En mand, der dyrker brødkorn, skal altså aflevere det. Er det det ærede medlems mening, at hans nabo, som ikke dyrker brødkorn, ikke skal aflevere? Hvis min opfattelse af det ærede medlems mening er rigtig, kan jeg ikke se, hvordan det skulle være muligt, hvis man fulgte den, at give de forskellige en retfærdig økonomisk behandling.

Både af det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) og også under diskussionen mellem den højtærede landbrugsminister og det ærede medlem hr. Hans Pinstrup har De samvirkende danske Landboforeningers henvendelse til regering og rigsdag været nævnt — den, som det ærede medlem hr. Hans Pinstrup kalder det samlede landbrugs modstand og advarsel. Jeg vil gerne sige et par ord herom. Når man i en så vigtig sag giver en så opsigtsvækkende skrivelse fra sig om en så lille divergens, som det efter det ærede medlem hr. Hans Pinstrups mening her drejer sig om, er det et spørgsmål, om der ikke burde være større sikkerhed for enighed hos dem, på hvis vegne man udtrykker sig, end der i virkeligheden her har været. Det ærede medlem hr. Hans Pinstrup sagde selv før, at det var en enig bestyrelse for De samvirkende danske Landboforeninger, der her udtalte sig. Hvis uenigheden om kornloven kun drejer sig om, hvorvidt der skal udskrives en brødkornsmængde på 4½ mill. tdr. korn eller 5 mill. tdr., vil jeg kalde det en lille difference; så kan man ikke sige, at der er en voldsom stor divergens, og det er vist et spørgsmål, om alle landboforeningsformænd ville have sagt nej til denne kornordning, hvis de vidste, hvor lille divergensen i virkeligheden er. Jeg, som selv er landboforeningsformand, vil gerne melde mig som en, der, hvis jeg var blevet spurgt, ikke ville have sagt nej til kornordningen, således som jeg heller ikke gør det i dag.

Jeg er klar over, at når man skal af fatte en sådan skrivelse fra en organisation, kan man ikke samle alle medlemmer af organisationen, ikke samle alle ledere, vel